

Contents

1 Radinin koe TGD:n näkökulmasta	1
1.1 Radinin koe	1
1.2 Erilaisen skeptikon vasta-argumentti	1
1.3 TGD malli kokeen tulokselle	2
1.3.1 Perusideat	2
1.3.2 Miten yhteys meditoija-mittalaite? Magneettinen keho tulee avuksi!	2
1.3.3 Miten magneettinen vuoputki-yhteys syntyisi jos meditoija on toisella puolen maapalloa?	3

1 Radinin koe TGD:n näkökulmasta

1.1 Radinin koe

1. Kaksoisrako-koe. Interferenssikuvio kun fotonit molempien rakojen kautta. Jos mitataan kumman raon kautta fotonit menevät interferenssikuvio katoaa ideaalitapauksessa.
2. Meditoija kuvittelee suorittavansa tämän mittauksen. Interferenssikuvio heikkenee! Tulos saatiin myös netin kautta.

Tulkinta: meditoija kykenee tietyllä todennäköisyydellä mittaamaan kumman raon kautta fotonit menee. Efekti ei riipu etäisyydestä.

1.2 Erilaisen skeptikon vasta-argumentti

Oletetaan skeptikko, joka hyväksyykin ilmiön. Hän voi ajatella seuraavasti.

1. Kokeilijan ennako-toive on, että meditoijat saavat efektin aikaan, mutta ”normaalit” ihmiset eivät. Tällöin kokeen järjestäjä voi alitajuisesti vaikuttaa koetulokseen molempien ryhmien tapauksessa.

Tämä on yksi paranormaalien ongelmia. Kokeilijan vaikutus voisi selittää heikon toistettavuuden ja sen että on ”huippulahjakkaita” kokeilijoita.

Myös lääkkeiden tehon testaus on tuottanut outoja tuloksia. Ensimmäisissä kokeissa innostuksen ollessa valtava saadaan hyviä tuloksia mutta myöhemmin toistettaessa testit tulokset olivat plus miinus nolla.

2. Entä efektin riippumattomuus etäisyydestä? Voiko kokeilija tehdä oikeastaan mitään intentionsa vaikutuksen eliminoimiseksi? Skeptikon selitys netin kautta tuotetulle efektille olisi, että kokeilija on kvanttikieloutunut mittasysteemin kanssa ja toive tuottaa haluttu tulos tuottaa sen samalla mekanismilla kuin meditoija mahdollisesti tuottaa sen.

1.3 TGD malli kokeen tulokselle

1.3.1 Perusideat

1. Mittaukseksi riittää että ftoni vuorovaikuttaa vaikkapa varattujen hiukkasten kanssa jommassa kummassa raossa. Saatava kontakti mittalaitteeseen.
2. Magneettisen kehon käsite.
  - (a) Klassiset kentät kvantittuvat topologisesti. Magneettikenttä jakautuvat vuoputkiksi. Säteilykenttä topologisiin valonsäteisiins, etc... Avaruusaikakvanteista on kyse.
  - (b) Monilehtinen avaruusaika. Eri systeemeihin liittyvät klassisesti sm kentät eri avaruusaikalehdillä. Eivät interferoi. Voi puhua systeemin kenttä-kehosta, esim. magneettisesta kehosta. Meillä olisi kenttä-identiteetti. Magneettinen keho olisi intentionaalinen agentti joka ottaisi vastaan sensorista dataa biologiselta keholta ja kontrollolloisi ja käyttäisi sitä instrumenttina.
  - (c) EEGssä syklotronitaajuuksia vastaavat aallonpituudet pienempiä kuin magneettinen keho. Magneettisen kehon koko luokkaa maapallon koko ja suurempikin EEG:n tapauksessa. Sipulimainen kerrosrakenne.
  - (d) Maapallollakin magneettinen keho. Onko biosfäärillä kollektiivinen tajunta?

1.3.2 Miten yhteys meditoija-mittalaite? Magneettinen keho tulee avuksi!

1. TGD:ssa magneettiset vuoputket, jotka yhdistävät tarkkailijaa ja kohdetta ovat korrelaatteja suunnatulle tarkkaavaisuudelle. Korrelaatteja myös kvanttikietoutumiselle. ER-EPR vastaavuus. Maldacena-Susskind.

Tarkemmin: Kaikista systeemeistä lähtee tuntosarvia. U:n muotoisia vuoputkia: jotka lähtevät ja palaavat takaisin. Ne hapuilevat ympäristöä koko ajan ja kun U kohtaa toisen U:n niin tapahtuu rekonnetio. U:t liittyvät vuoputkipariksi, joka yhdistää kahta systeemiä. Systeemit ovat jollain tasolla tietoisia toistensa olemassa-olosta. Ne kvanttikietoutuvat.

Tällaiset U:t yhdistäisivät meditoijan ja mittauslaitteen toisin sanoen raot. Vuoputket sisältävät varattua ainetta- iso Planckin vakio $h_{eff}/h = n$. Jos ftonit jollain todennäköisyydellä voivat muuttua ison h_{eff} :n fotoneiksi ja menna vuoputkien kautta niin saadaan sirona ja haluttu mittaus. h_{eff} voi olla iso ainakin osalle laser-fotoneista. On huomattava että h_{eff} :n arvo näkyy vasta toisessa kertaluvussa elleivät kvanttiefektit ole ei-perturbatiivisia.

2. Onko magneettinen keho riittävä iso? TGDssa magneettinen keho on vähintäänkin maapallon kokoluokkaa. EEGssa 7.8 Hz vastaa maapallon ympärysmittaa aallonpituudeltaan ja on luontevaa olettaa että syklotroniresonanssin aallonpituus on samaa luokkaa kuin magneettisen kehon vastaavan sipulikerroksen koko.
3. Kvanttikietoutumiselle etäisyys ei ole merkityksellinen jos se on saatu aikaan. Sen jälkeen kohteet voidaan viedä kauaksikin toisistaan. Miten estää kokeilijan intention vaikutus. Se, että kokeilija on kaukana ei riitä! Voisi käydä niin että jos vuoputkipari venyy liian pitkäksi se hajoaa kahdeksi U:ksi. Energeettiset rajoitukset.

1.3.3 Miten magneettinen vuoputki-yhteys syntyisi jos meditoija on toisella puolen maapalloa?

Jos kohde on 2 metrin päässä ja meditoija näkee systeemin niin tämä tunnu mahdottomalta. Jos kohde on kaukana tai kontakti on pelkästään netin välityksellä niin tilanne muuttuu! Miten ymmärtää tämä!

Uskottavimmat vaihtoehdot.

1. Nettiyhteys tuottaa vuoputkiyhteyden ja syntyy jollain todennäköisyydellä moni-osainen vuoputkiyhteys: havaitsija- tietokone - toinen tietokone - koelaitte.

Kun luen kirjan ja suorastaan koen kirjoittajan persoonan läsnäolon (Krishnamurtin kirjat henk kohtaisena esimerkkinä) niin yhdistävatko minua K:n magneettiset vuoputket?)

Myös kokeen järjestäjät voivat olla osa luonteva ketjua koska heillä olisi valmiiksi yhteys koejärjestelyyn. Kokeilijan intentio voisi selittää efektin.

2. Mittalaitte ja havaitsija toisella puolen maapallo kvanttikorreloituvat netin välityksellä. Klassisena vastineena vuoputkiyhteys (ER-EPR analogia!) joka taas tekee mahdolliseksi väitetyn efektin! Tämä riippuu siitä kuinka tiheän vuoputkiverkosto meihin liittyy. Tämä vaihtoehto voisi palautua vaihtoehtoon i).

Vähemmän uskottavia vaihtoehtoja.

1. Voisiko magneettinen kehomme selvittää yhteyden luomisesta netistä saamansa kuvallisen informaation perusteella?! Tämän ei tarvitse olla meillä tietoista toimintaa. Sama ongelma kohdataan remote-vision kokeiden ymmärtämisessä olettaen että efekti on reaalin.
2. Vai tulisiko maapallon magneettinen keho -magneettinen Äiti Gaia - avuksi?
  - (a) Analogia aivoihin: kaukana toisistaan olevat neuronit voivat olla synkroniassa. Aivojen magneettinen keho voisi selittää tämän. Voisimmeko me ja jopa mittalaitte voisivat toimia neuroneina magneettiselle äiti Gaialle?
  - (b) Tai onko magneettisella äiti Gaiian koko maapallon insinööritietämys hallussaan? Nämä superaivot jonka neuroneita me olisimme, keksisi miten luoda yhteys. Tilanne olisi aivojen tasolla se että joku neuroni aikoo jotakin ja käyttää koko aivoja realisoidakseen aikomuksensa jossain kaukaisessa aivojen neuronissa. Tuntee epätodennäköiseltä vaihtoehdolta.